

YEGÂH BESTE

Ağır Remel

EBÛBEKÎR AĞA

Ah Zül fûn he ve si
Ah Bu uk de be ni
Ah Nâ zin be ni gül

gön lü mü sev dâ .
sû zi şî fer dâ .
zâ ri te men nâ .

dâ . ye dü . şür . dü
dâ . ye dü . şür dü
nâ . ye dü . şür dü

Tâ . nâ dir ten til lîl len

dost de re dil - lâ - dir - ten -

sah râ la ra düş .
kav gâ la ra düş
hül yâ la ra düş

BAŞ'A MEYÂN KARAR

düm - Hey ca nım Hey ca nım
düm
düm

MEYÂN

Tâ ki bu - te gâ -

Yegâh Beste'nin devâmı

fül ni ce bir . . . böy .

le - bir - iş - ve

Tâ - nâ dir ten til - lil - len . . .

dost de re dil - lâ . dir ten - ey . . .

göl bû - ni iş - ve (BAŞ'A)

Zülfün hevesi gönlümü sevdâya düşürdü
Sahrâlara düşdüm
Bu ukde beni sûzîş-i ferdâya düşürdü
Kavgâlara düşdüm
Tâ kî bu tegâfül nice bir böyle bir işve
Ey gülbûn - i işve
Nâzın beni gülzâr - ı temennâya düşürdü
Hülyâlara düşdüm

(Güfte: Nazîm)